

7/12/2012

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τους Υπουργούς
- Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης
- Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

ΘΕΜΑ : Ανάκληση του νέου πειθαρχικού δικαίου που προάγει τον αυταρχισμό και ακυρώνει το τεκμήριο αθωότητας.

Με τη διάταξη της περίπτωσης 1 της υποπαραγράφου Ζ.3 του άρθρου μόνου του ν.4093/2012 «Έγκριση Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016 Επείγοντα μέτρα εφαρμογής του ν.4046/2012 και του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016» διευρύνονται οι περιπτώσεις υπό τη συνδρομή των οποίων οι υπάλληλοι τίθενται σε αυτοδίκαιη αργία. Ειδικότερα, για την απομάκρυνση των δημοσίων υπαλλήλων είναι πλέον αρκετή η απλή παραπομπή τους στο πειθαρχικό συμβούλιο, στάδιο της πειθαρχικής διαδικασίας στο οποίο εξακολουθούν να είναι αθώοι (τεκμήριο αθωότητας).

Με το νέο νομικό πλαίσιο θεσπίζεται το «Ένοχος μέχρι αποδείξεως του εναντίου» και η αυτοδίκαιη αποπομπή του υπαλλήλου από την εργασία του μέχρις ότου εξεταστεί η υπόθεση και αποφανθεί το αρμόδιο όργανο για τις κατηγορίες. Είναι η πρώτη φορά στη σύγχρονη δημοκρατία, που το τεκμήριο της αθωότητας αντικαθίσταται από το τεκμήριο της ενοχής.

Από το μέτρο της αυτοδίκαιης αργίας πλήττονται και όσοι είχαν παραπεμφθεί στο πειθαρχικό συμβούλιο στο παρελθόν και με βάση νομοθετήματα, που δεν προέβλεπαν την μεθοδευμένη αυτή οικονομική, προσωπική και επαγγελματική τους εξόντωση (απαγορευμένη αναδρομικότητα πειθαρχικών διατάξεων).

Με τις νέες διατάξεις τίθεται πλέον υπό κηδεμονία το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα του εργαζόμενου να εκφράζει τις πολιτικές του πεποιθήσεις συμμετέχοντας σε απεργίες, σε διαδηλώσεις ή σε συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας αντιτιθέμενος σε κυβερνητικές επιλογές. Στην περίπτωση που η έκφραση της αντίρρησής του χαρακτηριστεί αρνητικά και απλώς παραπεμφθεί στο πειθαρχικό συμβούλιο για «αναξιοπρεπή διαγωγή», «παραβίαση εντολών προϊσταμένου», «έλλειψη αφοσίωσης στην Δημοκρατία», τίθεται σε αργία.

Με το μέτρο της αυτοδίκαιης αργίας καταργείται το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα της ελευθερίας στην έκφραση και στο λόγο, ανοίγοντας το δρόμο σε φασιστικές πρακτικές λογοκρισίας και εκφοβισμού των εργαζομένων.

Η εφαρμογή του συγκεκριμένου άρθρου επιδρά αρνητικά και στο δημόσιο λογιστικό αφού όσοι τίθενται σε αυτοδίκαιη αργία και στη συνέχεια, μετά από αρκετά μεγάλο χρονικό διάστημα, δικαιωθούν από τα αρμόδια

δικαστήρια, θα απαιτήσουν αναδρομικά τις αμοιβές τους δημιουργώντας πρόβλημα σε μελλοντικούς προϋπολογισμούς.

Επειδή η ελευθερία της έκφρασης και του λόγου είναι Συνταγματικά και υπερνομοθετικά κατοχυρωμένο δικαίωμα που κανένας νόμος δεν μπορεί να καταργήσει.

Επειδή η αναδρομική εφαρμογή του ψηφισμένου άρθρου καταλύει την έννοια της εμπιστοσύνης των πολιτών προς τους νόμους και το κράτος καθώς αντίκειται στις επιταγές του Συντάγματος.

Επειδή η μονιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων είναι κατοχυρωμένη στο άρθρο 103 παρ. 4 του Συντάγματος

Επειδή από την εφαρμογή της συγκεκριμένης διάταξης προκαλείται δημοσιονομική δαπάνη για την οποία θα επιβαρυνθούν μελλοντικοί προϋπολογισμοί.

Επειδή το περιεχόμενο του συγκεκριμένου άρθρου και η εφαρμογή του δεν συνάδουν με το πολίτευμα της Προεδρευόμενης Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας.

Ερωτώνται οι κ. Υπουργοί

1. Πόσες αποφάσεις πειθαρχικών συμβουλίων, που επέβαλαν την ποινή της οριστικής παύσης ακυρώθηκαν δικαστικά; Ποιο ήταν το κόστος της αποκατάστασης των παυθέντων υπαλλήλων;
2. Θεωρούν ότι με τις παραπάνω διατάξεις δεν παραβιάζεται το τεκμήριο αθωότητας;
3. Αποτελεί η διάταξη αυτή υλοποίηση της προεκλογικής θέσης της Νέας Δημοκρατίας για κατάργηση της μονιμότητας στο Δημόσιο μέχρι την αναθεώρηση του άρθρου 103 παρ. 4 του Συντάγματος, την οποία εισηγήθηκε επιτροπή με επικεφαλής το σημερινό Υπουργό Εξωτερικών Δημήτρη Αβραμόπουλο;
4. Με ποια μέσα προτίθενται να προστατεύσουν τους δημοσίους υπαλλήλους από αδικαιολόγητες και εκδικητικές διώξεις για συνδικαλιστική δράση;
5. Συνυπολογίζονται οι «αυτοδίκαιες αργίες» στην αναλογία απολύσεων / προσλήψεων;
6. Προτίθενται να καταργήσουν άμεσα την περίπτωση 1 της υποπαραγράφου Z.3 της παραγράφου Z του άρθρου μόνου του ν.4093/2012;

ΟΙ ΕΡΩΤΩΝΤΕΣ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ

Βαμβακά Τζένη

Δρίτσας Θοδωρής

Γάκης Δημήτριος

Γεροβασίλη Όλγα
Διακάκη Μαρία
Ζαχαριάς Κώστας
Κανελλοπούλου Μαρία
Καραγιαννίδης Χρήστος
Κατριβάνου Βασιλική
Κυριακάκης Βασίλης
Κοδέλας Δημήτρης
Κουράκης Τάσος
Κριτσωτάκης Μιχάλης
Κωνσταντοπούλου Ζωή
Μαντάς Χρήστος
Μητρόπουλος Αλέξανδρος
Μιχαλάκης Νίκος
Μπάρκας Κώστας
Ξανθός Ανδρέας
Πάντζας Γιώργος
Σακοράφα Σοφία
Σταθάς Γιάννης
Σταμπούλη Αφροδίτη
Στρατούλης Δημήτρης
Τατσόπουλος Πέτρος
Χατζηλάμπρου Βασίλης